

שמירת הלשון

לשון הרע על מת ולשון הרע לאשתו- חפץ חיים

ח, ט-י

הרב חיים סבתו

חפץ חיים כלל ח, סעיפים ט-י

חלק ראשון: הלכות איסורי לשון הרע, כלל ח, ט'

ידע עוד, דאָפּלו (כב) לבזות ולהרף את המתים גם כן אסור, וכתבו הפוסקים, דיש תקנה וחרם קדמונים, שלא להוציא לעז ושם רע על המתים. וכל זה אפלו אם המת עם הארץ, וכל שכן אם הוא תלמיד חכם, בודאי המבזה אותו עון פלילי הוא, וחיב נדוי על זה, כמו שנפסק ביו"ד דעה בסימן רמ"ג סעיף ז'. ואסור של המבזה תלמיד חכם הוא אפלו אם מבזה אותו בעצמו, (כג) וכל שכן שאסור לבזות את דברי תורתו.

חלק ראשון: הלכות איסורי לשון הרע, כלל ח, י'

ועתה נבאר לפני מי אסור לספר לשון הרע. דע, דאין שום חלוק באסור הספור, בין אם הוא מספר לאנשים אחרים, קרוביו או רחוקיו או לאשתו, אם לא שהוא דבר, שצריך להודיעה מפני התועלת, שתהיה מזה על להבא, כגון, שהיא מקפדת לאנשים רעים, שיהיה קשה אחר כך להוציא מהם, על כן הוא מספר לה את טבעם הרע ומזהירה, שלא להקיר להם. והוא הדין, ששפת יספר כזה לשפתו על איזה אנשים, שבדעתו אינם בחזקת נאמנים, וכל כהאי גוונא, (וכעין שאמרו בקדושין (דף נ"ב): אל יכנסו תלמידי ר' מאיר לכאן, מפני שקנטרנים הם וכו'). ואפלו אם אינו מכיר בעצמו את טבעם הרע, רק שמע עליהם, גם כן מתר לספר לה, מה שמע עליהם, ולהזהירה על להבא, אף שאין לו להאמין בהחלטה, למה שמע עליהם, הא על כל פנים לחוש מבעי, (אה באפו זה לא יספר לה בלשון שיהיה מוכח מדבריו, שמקבל בהחלטה מה שמע, רק יאמר לה: שמעתי על פלוני כך וכה, על כן הזהירי, שלא תקיפנו). אכל בלאו הכי אין שום חלוק בדבר, (ורבים משתבשין בזה, שמספרין לנשותיהם, כל מה שארע להם עם פלוני ופלוני (כד) בבית המדרש או בשוק, והנה מלבד אסור לשון הרע, עוד הוא מרובה בזה מחלקת, כי היא בודאי תטר השנאה ותרבי עבור זה עם פלוני או עם אנשי ביתו, וגם תסיתהו

דף מקורות

גִּילְךָ עוֹד וְלָרִיב עִם פְּלוֹנֵי עֵבוֹר זֶה, וְסוֹף דְּבַר יְהוָה, שֶׁהִיא בְּעֶצְמָה תְּבַזֶּהוּ עֵבוֹר זֶה, עַל כֵּן הַשׁוֹמֵר נִפְשׁוֹ יִשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, שֶׁלֹּא לְגִלּוֹת לְאִשְׁתּוֹ מַעֲבָדִים כְּאֵלוֹ.